

РЕШЕНИЕ

№ 3882

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1687** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. А. Д., ЕГН [ЕГН] срещу решение от 21.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 105 състав по нахд № 19054/2012 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 112343 от 12.12.2011 г., издадено от началник АНД при ОПП - СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 315, ал. 1, т.1 от Кодекса за застраховането.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. По същество касаторът твърди, че е имал сключена застраховка „гражданска отговорност“, валидна към датата на проверката. В жалбата е посочено, че НП не съдържа коректна правна квалификация на нарушението – посочена е разпоредбата на чл. 315 от КЗ, вместо приложимата норма на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ. Иска се от съда да отмени решението и да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – отдел „Пътна полиция“ - Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е

основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице и посоченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона. След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН. Съдът е приел, че на 27.11.2011 г. В. А. Д. управлявал в [населено място] автобус „Ситроен“, като при извършена проверка от контролните органи на ОПП не представил валиден документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено и правилно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ.

С оглед установената от районния съд фактическа обстановка, правилен е изводът, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 315, ал. 1, т. 1, пр. 2 от КЗ, в който е предвидено, че лице, което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 до 600 лв. В случая, от приетите от първостепенния съд доказателства се установява по несъмнен начин, че касаторът е управлявал автобус, за който не е бил сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" и съответно такъв не е представен при извършената проверка. От посоченото в АУАН и съгласно показанията на актосъставителя, които като конкретни и безпротиворечиви са правилно кредитирани от районния съд, се установява, че при проверката касаторът не е представил действаща полица за застраховка „Гражданска отговорност“. Твърденията в жалбата, че водачът е разполагал с действаща за периода полица са недоказани – по делото не са ангажирани доказателства за сключен договор за задължителната застраховка, действащ към 27.11.2011 г.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. В НП и АУАН се съдържа коректна правна квалификация на нарушението.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 21.12.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 105 състав по нахд № 19054/2012 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.